

Le Sablou Frankrijk

14 – 21 augustus 2015

Tendens vakanties

Onze groep v.l.n.r

Margriet

Janny

Andrew

Bas

Evelyn

Albert

Chris

Paul

John

VRIJDAG 14 AUGUSTUS

Vroeg opstaan. We gaan vandaag naar Le Sablou in Frankrijk. Het ligt net zo zuidelijk als Bordeaux dus ongeveer 1030 km rijden.

Bij Tendens in Arnhem worden we door Joost ontvangen met een kop koffie en om kwart voor acht is iedereen aanwezig. Bagage en boodschappen worden ingeladen en kunnen we vertrekken.

Er wordt direct gepraat over vorige vakanties en de sfeer is goed.

We denken ongeveer 12 uur onderweg te zijn dus moet er een paar keer gestopt worden.

Het is uitstekend reis weer, niet te warm.

We passeren zonder veel oponthoud Parijs en zetten koers naar Brive. Op het eind van de middag wordt het weer wat slechter en regent het zo nu en dan. Ook het verkeer is wat drukker en we staan een paar keer in de file. Rond 8 uur zijn we in Brive en de laatste 40 km gaan via wat kleinere wegen. Gelukkig weet "EvaEva" de weg en we rijden in een keer naar Le Sablou.

We worden door het personeel en de leiding van het Landhuis verwelkomd en men heeft een maaltijd voor ons klaar staan.

Daarna is het de kamers opzoeken en slapen.

ZATERDAG 15 AUGUSTUS

Na de lange reis van gisteren is het lekker uitslapen. Hoewel niet iedereen daar zo overdenkt. Bas ligt al vroeg in het zwembad.

Tijdens het tafeldekken komt er leven in het huis en wordt er volop gedoucht en het uiterlijk verzorgd .

Als iedereen is aangeschoven laten we het ontbijt ons goed smaken.

Na het ontbijt gaan we eens kijken waar we terecht zijn gekomen en maken we een wandeling over het terrein. Als we bij het

hoofgebouw aankomen is Leo daar ook.

Leo is een Nederlander die als vrijwilliger in Le Sablou werkt. Hij leidt o.a. meditatie sessies. Hij biedt ons aan om een rondleiding te geven en het een en ander van Le Sablou te vertellen.

het hoofdgebouw

**Op de foto:
Leo sluit de meditatie ruimte en
Evelyn loop achter Andrew aan naar
de trap gevolgd door Paul, John en
Bas.**

**De trap
heeft
brede en
lage**

**treden zodat een paard de trap op kan
lopen. Dit is zo gemaakt zodat gasten die
waren gaan paardrijden voor de kamer konden afstappen. Ze hoefden dus
niet van de voordeur helemaal naar de kamer te lopen.**

**De gang op de eerste
verdieping met kachels uit de
prive verzameling.**

**De tegelvloer wordt
uitgebreid bestudeerd.**

Het Landgoed Le Sablou heeft verschillende geschiedenissen. Het huidige hoofdgebouw heeft Napoleon laten bouwen en aan een marschalk geschonken voor bewezen diensten. In de Dordogne werd vroeger ijzererts gevonden en deze marschalk was verantwoordelijk voor het maken van kanonnen die hier gegoten werden.

Het kapelletje heeft de marschalk laten bouwen ter nagedachtenis aan een meisje dat op 16 augustus 1862 een fatale val uit een raam van het hoofdgebouw maakte. Ook werd het raam dicht gemetseld zodat er niet weer iemand uit kon vallen.

Een indruk van het interieur van de kapel.

Even door de tuin lopen. Er staan een paar totempalen en natuurlijk is er

iemand die de schommel moet proberen.

Als we klaar zijn met de rondleiding gaan we lunchen en daarna de bus in om inkopen te doen.

We gaan naar Montignac. Dit is een redelijk grote plaats vlak bij Le Sablou. We hebben de supermarche snel gevonden. De boodschappenbriefjes tevoorschijn gehaald en de karren vullen. Chris doet de zuivelafdeling.

Door gezamenlijk de boodschappen te zoeken is de klus zo geklaard. De spullen naar de bus gebracht en allemaal instappen. We hebben nog een hele middag voor ons dus maar eens even kijken of er in Montignac nog wat leuks te doen is.

De bus geparkeerd en na een wandeling door smalle straatjes komen we bij een kerk. Even binnen kijken.

Als we weer verder lopen komt Evelyn nog een oude bekende tegen en moet ze even knuffelen.

Het is tijd voor een terrasje.

Janny heeft de touristinfo gezien en vraagt zich af of er informatie over de grotten is.

Als we er even later informeren blijkt dat we er een rondleiding kunnen bespreken. Er is morgen om 12.00 uur een rondleiding met een Nederlandstalige gids.

Er is nog plaats dus boeken we voor morgen een rondleiding in Lascaux II

Nu naar huis en eten koken.

**We eten pasta.
Janny neemt het voortouw en
wij helpen met het
schoonmaken van de groente.**

**Na het eten helpt Bas met het
afwassen.
Daarna nog even wat drinken**

en de eerste dag is al om.

ZONDAG 16 AUGUSTUS

**Iedereen komt
uitgeslapen, gedoucht en
verzorgd aan het ontbijt.**

**We kunnen het rustig aan
doen want we hoeven pas
om 11.00 uur te
vertrekken naar de grot
van Lascaux.**

Er wordt genoten van het eitje.

Na het afruimen van de tafel en het lunchpakketten maken kunnen we de bus in.

Wij zijn op tijd bij de grot en moeten nog even wachten. Om 12 uur mogen we naar binnen.

We mogen binnen niet foto's maken. De gids geeft duidelijk uitleg in het Nederlands.

We gaan een kopie van de grot bekijken. De echte grot is in 1940 door een jongen met zijn hond ontdekt. Ze liepen door het bos en zagen een konijn in een hol wegduiken. De hond begon te graven en het

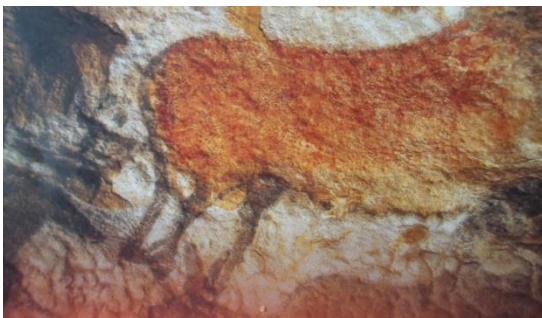

gat werd snel groter.

Toen de jongen de volgende dag met een paar vrienden terug ging was de toegang tot de grot snel gemaakt. Ze vertelden van hun ontdekking in het dorp en zo werd het

snel bekend.

De tekeningen zijn ongeveer 17000 jaar bewaard

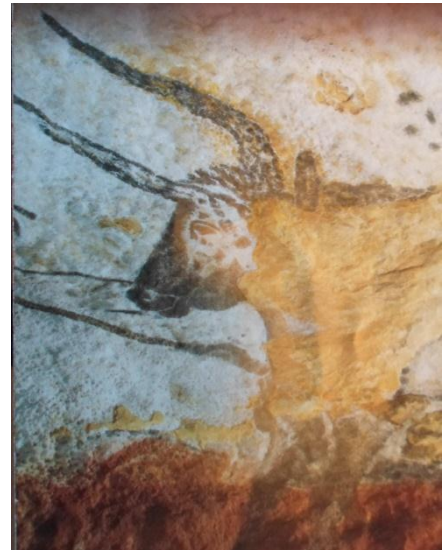

gebleven in de afgesloten grot. Tot 1956 is de grot open geweest voor het publiek. Toen zag men dat het vele bezoek en de lucht stromingen de tekeningen vernielden. De grot is toen gesloten en 200 meter verderop is in een oude steengroeve een kopie van de grot gemaakt. Men heeft hieraan gewerkt vanaf 1963

en in juli 1983 is de kopie grot opengesteld voor het publiek.

Er komen jaarlijks ongeveer 250 000 mensen.

Het was een leuke rondleiding die veel indruk op ons gemaakt heeft.

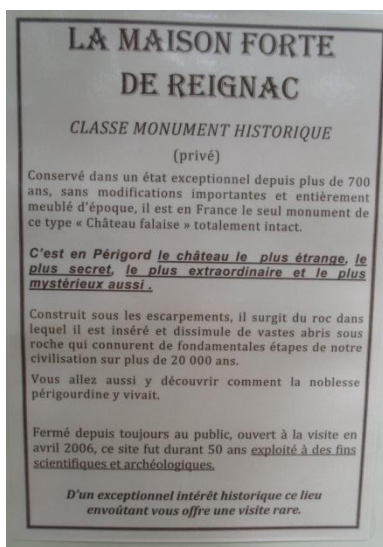

Deze rondleiding maakte hongerig en dus in het bos bij de grot lunchen. Een vreemd gevoel als je zo in de

buitenlucht zit te eten en je weet dat onder je in de grot 17000 jaar geleden mensen zijn geweest die er tekeningen gemaakt hebben.

We besluiten om langs de rivier Vezere naar het zuiden te rijden. De rivier slingert door het landschap en geregeld doemt er een kasteeltje of landhuis op. Ook zijn er veel kanoërs op de rivier. Net voor Tursac is aan de linkerkant van de weg een parkeerplaats met campers en auto's en rechts een huis tegen de rots. Het blijkt een kasteel te zijn dat gemaakt is door voor de openingen in de rotswand muren te bouwen. La maison forte de Reignac.

**LA MAISON FORTE
DE REIGNAC**
CLASSE MONUMENT HISTORIQUE
(privé)

Conservé dans un état exceptionnel depuis plus de 700 ans, sans modifications importantes et entièrement meublé d'époque, il est en France le seul monument de ce type « Château falaise » totalement intact.

C'est en Périgord le château le plus étrange, le plus secret, le plus extraordinaire et le plus mystérieux aussi.

Construit sous les escarpements, il surgit du roc dans lequel il est inséré et dissimulé de vastes abris sous roche qui connurent de fondamentales étapes de notre civilisation sur plus de 20 000 ans.

Vous allez aussi y découvrir comment la noblesse périgourdine y vivait.

Fermé depuis toujours au public, ouvert à la visite en avril 2006, ce site fut durant 50 ans exploité à des fins scientifiques et archéologiques.

D'un exceptionnel intérêt historique ce lieu envoûtant vous offre une visite rare.

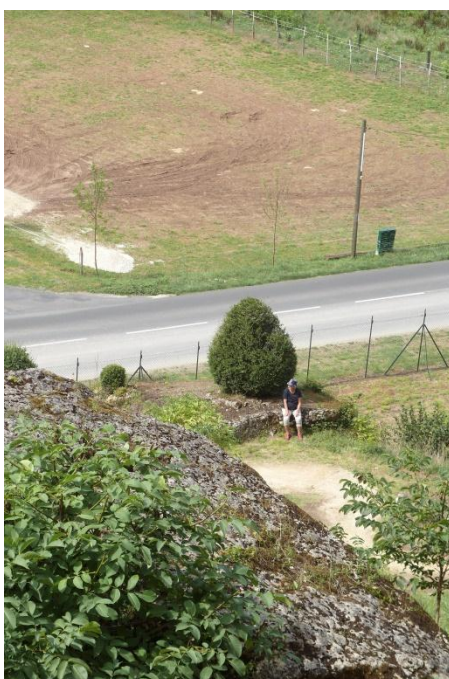
La Maison Forte de Reignac

Site occupé par nos lointains ancêtres du Magdalénien au Moyen-Age puis des descendants du célèbre corsaire Jean Bart aux archéologues du XXe siècle.

Le château le plus étrange, le plus insolite et le plus secret du Périgord

Vous visiterez aussi le dortoir, la chambre du bouc, la chapelle, le cabinet de curiosités...

Visite non-stop à partir de 10 h

Terug bij de bus moeten de indrukken even worden verwerkt. Het is pas de tweede dag in Le Sablou - gisteren eigenlijk alleen boodschappen gedaan – en we hebben al veel gezien en geleerd.

Het is vandaag zondag en we hebben gepland om vanavond uit eten te gaan.

Er wordt besloten om de rivier over te steken en dan naar het noorden te rijden. Als we een leuk restaurant zien gaan we informeren.

Vakanties waar
we **vrienden**
worden

We genieten van het heuvelige landschap en rijden rustig richting Fanlac. Iedereen geniet van de natuur en de leuke bouwwerken die van achter bosjes of heuvels opdoemen. Plotseling is daar een sprookjes paleis op een heuvel.

Even stoppen, tijd genoeg, het is vakantie.

Als we wat gedronken hebben en de chips zak leeg is gaan we verder. We komen bij een splitsing waar we rechts naar Le Sablou kunnen en links naar Fanlac waaronder Le

Sablou valt. We kiezen voor Fanlac. Het is een klein dorpje op een heuvel. Het is vroeger wel een bepalend dorpje geweest wat nog blijkt uit het feit dat op het dorpsplein een oude weegbrug is

. Als we wat rondwandelen komen we langs een restaurant en we worden vriendelijk ontvangen.

We nemen plaats op het terras en laten de consumptie goed smaken.

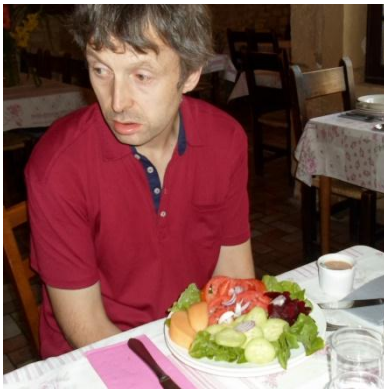
Als de maaltijd geserveerd kan worden gaan we naar binnen. We beginnen met een groente soep.

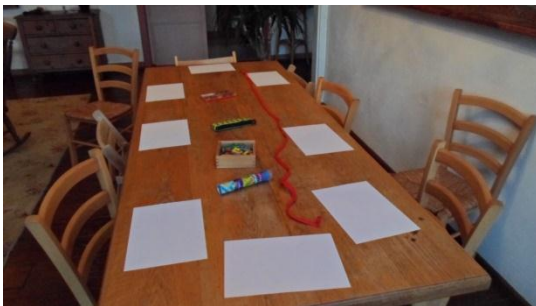
Het cultuur verschil openbaart zich en Janny vertrouwd het niet. Ze heeft heftig gezocht maar kan de groente in de soep niet vinden. Als ze bij de bediening informeert blijkt het een streek specialiteit te zijn waarin de groente

opgenomen is. De soep is uitstekend .

We zetten de maaltijd voort met Paté en voor Paul een lekkere vegetarische schotel.

We laten het ons goed smaken en na de maaltijd krijgen we ook nog wat tips betreffende bezienswaardigheden voor de komende dagen.

Terug op Sablou is iedereen van mening dat het een mooie dag is geweest. Maar Janny heeft een

andere opinie. Zij is nieuwsgierig of we de beleving van de dag door middel van een tekening uit kunnen drukken. Als rode draad onderwerpen we ons aan de opdracht. Er ontstaan interessante tekeningen en we mogen toelichten wat we gecreëerd hebben.

Hierna vlucht iedereen doodmoe naar zijn bed en kunnen wij voldaan de dag evalueren.

MAANDAG 16 AUGUSTUS

Douche, scheren, opmaken, tafeldekken, koffie zetten; we komen al in een ritme.

We hebben een uitgebreid ontbijt en we laten het ons goed smaken.

Hierna ga ik samen met Andrew naar het hoofgebouw om te kijken of de Wifi werkt.

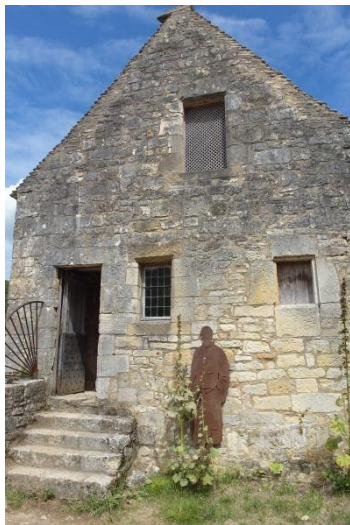
Andrew wil even Skypen en ik ben ook nieuwsgierig of het thuisfront me mist. We krijgen van Karine het wachtwoord en we hebben vrij snel contact.

Als we terug zijn is de vaat gedaan en de lunchpakket liggen te wachten voor een nieuw avontuur.

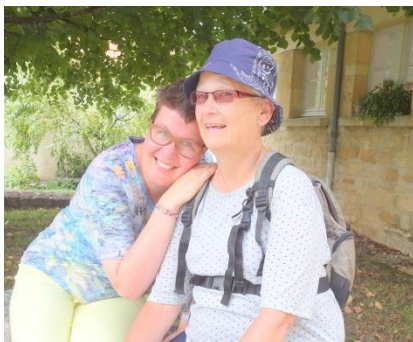
Gisteren in Fanlac zijn we attent gemaakt op het dorp St-Amand-de-Coly. Dit plaatsje heeft een rol gespeeld in de wording van de Katholieke kerk in Frankrijk.

Na dit plaatsje staat St-Genies op het Programma.

Onderweg vinden we een plek te picknicken.

St Genies is een leuk plaatsje. We wandelen er door heen.

Het valt nog niet mee één van de vele hagedisjes op de foto te krijgen. De beestjes zijn talrijk maar ook vliegens vlug.

Als we St-Genies bekeken hebben, hebben we genoeg gezien voor vandaag. We willen niet te laat thuis zijn want vanavond staat er iets groots op het programma. Dus even langs de super-marche en even tanken en dan door naar Le Sablou.

Het is heerlijk weer en toch nog wel tijd dus : **Zwemmen.**

Na het zwemmen heeft iedereen honger gekregen en moet er gekookt worden. Er staat o.a. bloemkool met aardappelen op het menu. Hulp is altijd welkom en al gauw zijn er een paar goeie koks in de weer.

Het wordt echt een culinair hoogstandje waar Herman de Bleijker jaloers op zou zijn.

Na het eten afruimen en afwassen. Er melden zich weer wat vrijwilligers dus de vaat is zo gedaan. We kunnen ons nu rustig - en dat moet ook wel voor

deze activiteit – voorbereiden op het **MEDITEREN.**

Leo heeft aangeboden om een meditatie sessie met ons te doen. Dit is voor de meesten een nieuwe ervaring. En dus loopt de spanning op terwijl bij het mediteren juist de spanning moet verdwijnen.

Klokslag 21.00 uur staan we op de stoep bij het hoofd gebouw.

Leo heet ons hartelijk welkom en we leggen voor iedereen een matje in een kring. We mogen gaan zitten en we krijgen een uitleg.

Mediteren is het proberen gedachten die spanningen geven te vergeten.

Leo heeft daar een methode voor.

We zitten gemakkelijk en sluiten de ogen. We moeten denken dat we in een groot bos lopen. In de verte zien we een lichte plek en moeten daarheen lopen. Het is een openplek met een waterpoel en langs de oever staat riet.

Wij moeten nu in gedachten net doen of we een rietstengel zijn en staan rustig aan de waterkant.

Na een tijdje komt er een beetje wind en de rietstengel deint rustig op de wind heen en weer.

We zijn nu ongeveer een half uur bezig en sommige zijn er bij gaan liggen en anderen deinen nog rustig in de wind heen en weer.

Na een kwartier verlaten we de poel en verlaten het bos. We mogen de ogen weer openen.

Voor een paar lukt dit niet: ze zijn in slaap gevallen.

Er volgt een levendige discussie en iedereen heeft het als een leuke ervaring ondergaan.

We ruimen de matjes op, gaan terug naar het huisje en evalueren de dag onder genot van een drankje.

DINSDAG 18 AUGUSTUS

En weer is het een stralende dag. We hebben echt goed weer getroffen. Het is niet te warm, zo nu en dan een wolkje, heerlijk.

We kunnen voor 1 man minder de tafel dekken: Bas heeft aangeboden een dag mee te helpen om hout te sprokkelen. De gebouwen worden als het nodig is met hout gestookte kachels verwarmd en het daarvoor benodigde hout wordt van eigen terrein gehaald. Hiervoor worden o.a. omgewaaide bomen en afgevallen takken gebruikt.

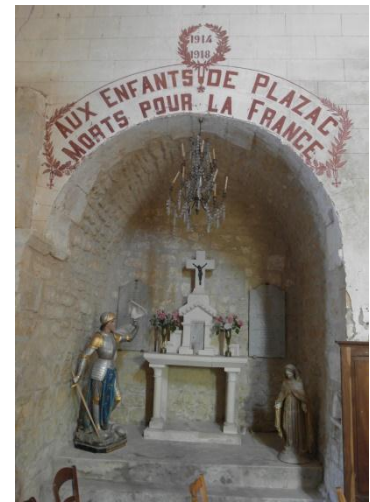

Wij gaan vandaag richting Rouffignac-St-Cernin-de-Reilhac. Onderweg komen we door Plazac. Men is bezig met de voorbereiding voor het (oogst)feest en

de opgehangen vlaggetjes werken uitnodigend. We kijken een uurtje rond in het dorpje.

We rijden door naar Rouffignac. Hier is ook een grot. Deze is heel anders dan waar we geweest zijn. Hoewel deze ook bekend is vanwege zijn tekeningen, zijn deze tekeningen simpeler en zijn ze veel verder de grot in tot wel een kilometer ver. Je kunt niet in de grot lopen maar we gaan met een treintje. Als we bij de grot komen is het bij de kassa rustig. Op de vraag of er nog plaats is in het treintje wordt geantwoord dat we om 16.20 uur mee kunnen. Het is ongeveer 13.00 uur dus tijd zat. Dan eerst maar even lunchen.

Paul ziet het treinritje even niet zitten er zijn er een paar die willen wel een jasje in de grot maar hebben deze niet bij zich en Bas belde dat hij klaar was met sprokkelen. We rijden even naar Le Sablou en zijn vlot weer terug.

We krijgen bij de kassa een soort i-reader met uitleg in het Nederlands. De gids, hij is ook machinist van het treintje, spreekt alleen maar Frans. De grotbodem is van versteende klei. De kuilen die hierin zitten zijn gemaakt

door beren die hier de winterslaap deden. Er zijn tekeningen op de zijwand die van onderen vervaagd zijn. Dit komt doordat er wel eens water in de grot gestaan heeft. Ook zijn er tekeningen tegen het plafond. Het was wel een avontuur, met een trein zover

de grot in. Als we buiten komen is iedereen moe van het zitten en blijft men

bij de ingang van de grot wachten terwijl Albert het hele eind naar de bus loopt en terug komt om zijn passagiers op te halen.

Dan moet EvaEva ook nog tot de orde geroepen worden want die wil de verkeerde kant op.

Dit heeft geen invloed op het goede humeur achterin. Anton aus Tirol en De drie witte duiven koeren vrolijk voorbij. Roekoekoekoekoeeeeeeee.

Zingen maakt hongerig. Dus maar kokerellen. Er zijn handen genoeg die uit de mouwen worden gestoken zodat we in no-time een lekkere maaltijd op tafel hebben staan. Kipfilet met rijst en veel groente en salades.

Wie is die man Die het vlees snijdt?

Na het eten even uitbuiken. Even nazitten, de dagen vliegen voorbij.

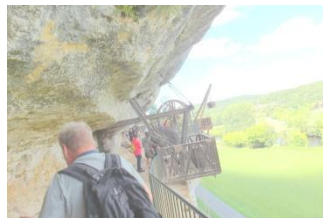
WOENSDAG 19 AUGUSTUS

Vandaag willen we La Roque Saint Christophe bezoeken. Maar natuurlijk eerst toilet maken. De schappen met schone kleren worden steeds leger en de zakken met wasgoed krijgen al een behoorlijke omvang. Ook het ontbijt smaakt weer prima.

Om ongeveer 11.00 uur zetten we koers naar de Roque. Het is een stenen wand ongeveer een kilometer lang en bijna 100 meter hoog, die

door de eeuwen heen steeds verder is

uitgesleten. De vorst in de winter zorgde er voor dat stenen los

vroren, de rivier spoelde daarna het losse materiaal weg. Op verschillende niveaus is de wand verder uitgesleten zodat er terrassen ontstaan. Deze terrassen waren gemakkelijk te

verdedigen en als er gevaar dreigde trokken de bewoners van het gebied zich hier terug.

Dat gebeurde al vanaf 55000 jaar geleden. De Neanderthaler vond er een veilig

heenkomen. Ook de Cro-Magnon mens – 30000 jaar later – zocht er beschutting. Vanaf 3000 voor Christus is de rots ononderbroken bewoond. Rond 800 na Christus worden er structurele verdediging gebouwd. Door aanvallen van Vikingen en Noormannen in de 9^e eeuw liet de Bisschop van Perigueux verdedigingsforten bouwen. In 911 wordt zelfs grond aan de monding van de Seine afgestaan zo ontstond “Normandië”.

In de tweede helft van de middeleeuwen woonden er wel 1000 mensen tegen de wand.

Door godsdienst oorlogen werd de bebouwing in 1588 compleet verwoest.

Dit was een leerzaam en gezellig uitstapje met een mooi uitzicht over het landschap.

Nu komt het serieuze gedeelte; er moet geshopt worden. We zetten koers naar Les Eyzies-de-Tayac-Sereuil.

Ook hier zien we bebouwing tegen de steile wanden.

Na het shoppen en een terras bezoek gaan we naar huis.

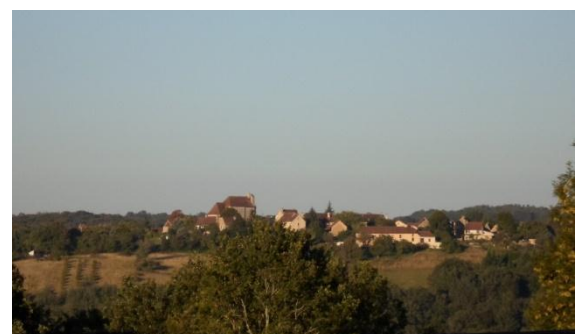

Onderweg nog een paar aanvullende boodschappen gedaan en nu staan de koks Bas en John in de keuken. Het gaat er serieus aan toe en al gauw is de keuken gevuld met heerlijke geuren. Dit belooft een lekkere maaltijd te worden.

Er is niets te veel gezegd; het was een uitstekende maaltijd.

Er is nog een gezellig samen zijn bij het zwembad dus daar gaan we heen.

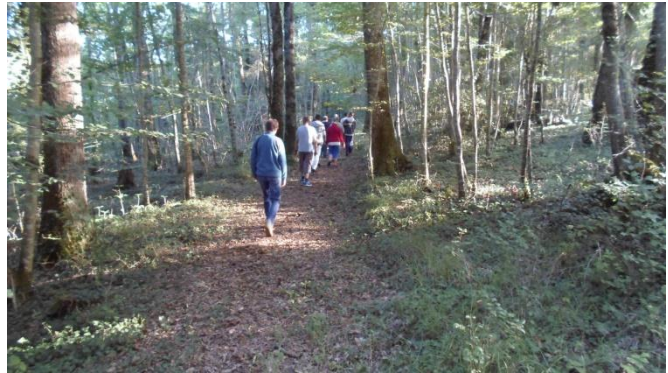
Fanlac gezien vanuit Le Sablou.

DONDERDAG 18 AUGUSTUS

De laatste dag op Le Sablou. We moeten vroeg opstaan, krijgen koffie en een plak koek en gaan dan naar het hoofd gebouw. We gaan namelijk paddenstoelen zoeken.

We krijgen eerst uitleg van Ronald Bernard en Arno.

Drie week terug is een hete periode afgesloten met relatief koud en nat weer. Dit kan een goede weersomstandigheid zijn om de groei van paddenstoelen te starten. We gaan dus op het landgoed naar eetbare paddenstoelen zoeken.

We zijn het eens: het wordt een Goed paddenstoelen jaar!

vol goede moed trekken we het bos in

Evelyn loop achter Albert en kijkt de kunst af.

Paul weet zeker dat hij als eerste de doos vol heeft.

Chris zoekt eerst een wichelroede dan volgen de rest vanzelf.

John heeft in ieder geval een peuk gevonden.

Zelfs bij de hond onder de staart is geen paddenstoel te vinden.

Chris gelooft er niets van dat het een echte paddenstoel is. Andrew zet het voor de zekerheid op de film. Die fransen kunnen wel van alles vertellen.

Ronald heeft ook wat.

Gelukkig is er na afloop brunch.

Na de brunch geven we de creatieve bezigheid van zondag een vervolg. We gaan schilderen. Allemaal een stukje op een doek.

Evelyn is 20 keer mee geweest en krijgt voor dit heugelijk feit een schilderij.

Als afsluiting van de week gaan we vanavond uit eten in Montignac. We vinden een leuk restaurantje aan de oever van de Vezere.

VRIJDAG 19 AUGUSTUS

Half 6 opstaan. Koffie zetten lunchpakketten maken. Iedereen zet zijn bagage in de gang. Iets eten en drinken. De bus volladen. De kamers controleren. En dan rijden. Het begin gaat vlot.

Na een 300 kilometer hebben we de eerste stop. Wat eten en drinken en dan gaan we weer. Voor we er erg in hebben zijn we Parijs door. We stoppen even. Ook moeten de spieren wat soepel blijven.

Als we weer helemaal fit zijn gaan we weer op pad. In Antwerpen duurt het iets langer. Bij het zingen met Anton aus Tirol, Apres Ski en Drie witte duiven vliegen de kilometers voorbij. Iets na 7 uur zijn we in Veenendaal waar Andrew en Chris afgehaald worden en wij gaan na iets gegeten

te hebben door naar Arnhem. Hier wachten de andere afhalers al.

De tekeningen gemaakt op zondag.
Ze geven aan hoe wij de dag beleefd hebben.

We hebben een hele leuke week gehad. Het was een gezellige groep die graag nieuwe dingen wilde zien en een positieve instelling had.

Andrew, Chris ,Margriet, Bas, Evelyn, Paul en John bedankt voor de mooie vakantie die we met jullie mochten doorbrengen.

Graag zien we jullie terug de reünie op 24 oktober.

Groeten Janny en Albert.